

ŞAKİR GÖKÇEBAĞ

THINK TANK
20.01 - 14.02.2015

Şakir Gökçebağ'ın Evrensel Objeleri Müjde Metin

Her obje bir hikaye anlatıyor ve bunlar karşılaştıkları perspektife göre başkalaşıyorlar. Kişinin aklındaki düşünceler bazen bu objenin hikayesine istemeden yön veriyor, bazen de obje, doğru yerde durduğu için o kadar güçleniyor ki, taşıdığı hisleri doğrudan karşısındakine aktarıyor, böylece bakan kişinin aklını bambaşka diyarlara sürüklüyor. İşte sanat da objenin barındırdığı bu saf varoluş kuvvetine yakınlaşmayı amaçlıyor. Fikirlerle bütün olabilecek araçlar vesilesiyle, sanat, şekilleniyor ve 'boşluğu dolduruyor.' Bir eserin yaratım sürecinde sanki objeler hasat ediliyor ve sanatçının pratiğiyle yeniden doğuyor. Şakir Gökçebağ da, objeleri yorumlayarak onlara kendi evrenini yüklüyor. Ama onu bu keşfe iten veya süreci ilerleten şeyin, nesnelere yüceltilmesiyle bir ilişkisi yok, tam tersine, sıradanlık onun ilgisini çekiyor. Önem verdiği esas konu, objeyi ele alış biçimi. Aynı eşya üzerinde fazla kez çalışıyor, keşfe çıkıyor, çünkü obje onu da zaman ve mekan düzleminde farklı diyarlara sürüklüyor. Gökçebağ, objelerle yarattığı denemelerin mekanla olan uyumunu da sorguluyor. 'Doldurulan boşluğa' verdiği önem, fiziksel boyutlarda da sergi alanını gözetiyor.

Şakir Gökçebağ'ın enstalasyonları, objenin özelliği/çağrışımları, önceden/şimdi nasıl konumlandığı, estetiği ve mizahıyla, özgün bir kontekst çerçevesinde kuruluyor. Günlük nesnelere, esas günlük özelliklerinden ayırıyor, ve onları salt birer form olarak algılamaya yol açarak yeniden konumlandırıyor. Bu konumlandırma, sembolik ve düşünsel birleşimiyle özgünleşiyor. Abridged Dictionary of Surrealism'de (1938) yapılan 'ready-made' tanımı şöyleydi: Kendi saf seçimiyle sanat çalışması itibarına yükselen sıradan obje. Gökçebağ'ın çalışmalarında hem objenin bu saflığına, hem de sanatçının, objenin yolundan geçerken zihninde nelerin uyandığına rastlıyoruz. Bilindik şekilleri kalıplarından çıkarıp kendi imgelemesiyle yeniden sunuyor. Böylece izleyenlere, aslında pek çok çeşit yol olduğunu hissettiriyor. Gökçebağ'ın yorumladığı objeye bakan kişi, aynı objenin onun dünyasında nerede ve nasıl durduğunu sorguluyor, hatta bu konumu yeniden yapılandırmayı düşünmeye itiyor. Bu düşünceler yapıbozumu, seri çoğaltma ve karşıtlıklar gibi tekniklerin yarattığı görsellikte ivmeleniyor.

Görsellikten devam edecek olursak, Galerist'teki sergiye ismini veren 'Think Tank,' de sanatçıya göre, görsel düşünce üretimi olarak tarif ediliyor; Gökçebağ, bahçelerde bitkileri tutturmak için kullanılan demir örgüleri başka öznelere dönüştürerek görsel bir bulmaca yaratıyor ve kendi düşünce önerisini ortaya koyuyor. Bakan kişiler, bu başkalaşan özneyi, sanatçının perspektifiyle birlikte tekrar harmanlayarak kendi cümlelerini kurabiliyor. Sanatçının çalışmalarındaki isimlendirme, aslında izleyiciye mesaj vermeye çalışmıyor, sadece onu başka yollara çıkarabilecek bir yola çıkarıyor. Geri kalanını keşfetmek/öteyi düşünmek, izleyiciye bağlı. Bu noktada dematerializasyon söz konusu. Çalışmalarda, fikirlerle dolu bir haritanın etkisi hissediliyor, siz de yerinizi bu haritada dilediğiniz/ hissettiğiniz gibi belirliyorsunuz, fakat haritanın varlığı diye bir şey söz konusu değil.

Az evvelki harita betimlemesine beni götüren şey, Galerist'te sergilenen 'Gökkubbeler' isimli eser. Siyah bir şemsiyenin iç yüzüne beyaz ipler gererek yaratılan geometrik formlar, bir gökkubbe haritasına referans veriyor. Demateryalizasyondan bahsetmemin sebebi, Şakir Gökçebağ'ın enstalasyona kattığı düşünsel boyut; fikri konsept açısından böyle bir boyuta dönüştürebilmesi, eserin mekandaki gücünü artırıyor. Bu güç kaynağının temel bileşenlerinde mizah ve şiirsellik var. 60'larda Duchamp, objelerden oluşan koca bir galaksi tüketiminin dünyaya hükmedeceğini, bu tüketimin sanatçılar için hazır malzemeler sağlayacağını ve sanatçıların objelerle aralarındaki mücadelenin hep kaçınılmaz olacağını öngörmüştü. Gökçebağ da objeyle arasındaki ilişkiyi çözümlendiği enstalasyonlarına esprilerinden bir tutam ilave ederek, sanki bu mücadeleden ironik yüzüne işaret ediyor. Bunun en bariz ve keskin örneklerinden birini 'Cutemporary Art' serisinde görüyoruz

Mizah, Şakir Gökçebağ'ın çalışmalarındaki şiirselliğe engel olmuyor. Bu noktada, kritik yaparak, Wittgenstein'in, felsefenin aslında bir şiir olarak kurulması gerektiğini ifade edişini, sanat eserinin içerdiği felsefeye de uygulayabilir ve bu sayede şiirselliğin önemini ve doğru kullanıldığında gerekliliğini anlamlandırabiliriz. Şiir bu biçimiyle anlaşıldığında, bilimsel olmayan bir bilgiyi üretebilme imkanı olarak tanımlanabilir. Gökçebağ da, edinmiş olduğu bilgileri objeleri başkalaştırdığı bir yöntemle yeniden üretiyor/aktarıyor diyebiliriz. Yine Think Tank sergisinde yer alan 'Pop Art #2' çalışmasında, kömür ve patlamış mısır kullanılması, malzemelerin doku, renk, anlam ve boyut zıtlıkları ve eserin ismi, üretimin şiirsel şeklini anımsatıyor. Bu da öte yandan eserin izleyiciyle arasında kurduğu ilişkinin altını çiziyor, tıpkı şiir ve okuyanı gibi. Bu bağlamda kavramsal sanatta dili en çok kullanan isimlerden olan Lawrence Weiner'in 1968'den bu yana çalışmalarında izlerini gördüğümüz niyet bildirgesindeki 3 kriterini...

1. Sanatçı, eseri resmedebilir.

2. Sanatçı, eseri üretebilir.

3. Eser, inşa edilmeye ihtiyaç duymaz.

Bunların her biri sanatçının niyetine denk ve tutarlı olmakla birlikte, duruma dair sonuç, ilişki hali vesilesiyle alıcıya bağlıdır.

...Eser bazlı bir bakış açısından değerlendirecek olduğumuzda, Şakir Gökçebağ'ın çalışmaları da bakan kişilerin duygu ve düşünce çeşitliliğini hedefliyor. Sanatçının pratiği de aynı çeşitlilik nosyonundan besleniyor. Pek çok farklı sanat akımlarından parçaların sentez edildiği çalışmalarda, mizah ve şiirselliğin yanında, oyun, soyutlama ve yalınlaştırma da fark ediliyor. Eserler, uzak noktaları bir şekilde aynı anda barındırıyor; mesela, fonksiyonlarından bağımsız şekilde objelere dahil ettiği psikolojik boyutlarla sürrealizmi, formlarıyla oluşturduğu sistematik kompozisyonlarla da minimalizmi akla getiriyor. Bakan birinin hem formalist hem

de anti-formalist okumalar yapabileceği çoksesli çalışmalar bunlar. Aynı zamanda bir doğu-batı sentezi de söz konusu. Minimalizm, Fluxus, Ready-made, Bauhaus ve Arte Povera'nın türlü özelliklerini, ornament, kaligrafi ve mizah aracılığında doğu kültürüyle bütünleştiriyor.

Kategorileri bir kenara atarsak, araştırmak, yeniden yapılandırmak, yorumlamak, birer estetik devrim olarak gözükmese de, nesnenin bürünebileceği sıradışı -bazılarına göre hayal ürünü olabilecek- hallerine dikkat çekmek, aslında kişinin günlük yaşamında olup bitenlerin bile felsefi/iç dünyasını zenginleştirebileceğini resmediyor -ki zaten estetik kavramı en çok iç dünyamızı etkiliyor. Herhangi bir şeyi alışık olduğumuz halinden kopardığımızda, kendi yaratıcılık alanımızı yaratıyor gibiyiz. Think Tank sergisinde de görülen, objenin sanatsal manipülasyonlara karşı geliştirdiği bu geçişkenlik, insanı, günlerini sorgulamaya ve devamında kendi başına düşünebilmeye teşvik eder nitelikte. Çünkü evrende inşa edilmeye ihtiyacı olmayan pek çok fikre de ihtiyaç var. Zira Şakir Gökçebağ'ın dediği gibi, gerçekten, "Basit şeylerle de felsefe yapılabilir."

Şakir Gökçebağ's Universal Objects

Müjde Metin

Every object tells a story and changes according to the perspectives it encounters. Sometimes people's ideas give direction to the story of this object, and sometimes just by standing in the right place, the object itself becomes so powerful that it transfers its feelings directly to the viewer, thus making the mind wonder. This is exactly how art aims to approach to this pure existence power of the object. Through the tools that could unite with ideas, art takes shape and "fills the gap". During the creation process the objects are reaped and reborn by the artist's practice. By transforming objects Şakir Gökçebağ makes them embody his own universe. Nevertheless what drives him to this process and discovery is not related to the glorification of the object, on the contrary its commonness interests him. What really matters for the artist is how he handles the object. He works on an object repeatedly, he explores it on different levels and the artist lets the object drag him to another time and place. Gökçebağ also questions the harmony between the experiments and space, the value attributed to the "filled gap" can be seen in a physical scale at the gallery space.

Şakir Gökçebağ's works are installed within a unique context according to the characteristics and connotations of the object, its positioning in the past and now, its aesthetics and humour. He dissociates everyday objects from their habitual characteristics and recontextualizes them into pure forms. This act becomes authentic by its symbolic and intellectual combination. Abridged Dictionary of Surrealism (1938) defines a readymade object as an ordinary object elevated to the dignity of a work of art by the mere choice of the object. In Gökçebağ's works we encounter the purity of the object as well as the connotations that come to the artist's mind. Hence he makes the viewer perceive that there are multiple ways of perception. The viewer questions the meaning and position of these morphed objects in the artist's world and is even compelled to imagine new ways of adapting it. These ideas flourish the visuality executed with the use of contrast, multiplication and deconstruction.

"Think Tank", the piece which gives its name to the exhibition at Galerist, is explained by the artist as the production of visual thought. Gökçebağ transforms the metal mesh that is used in gardens to hold up plants, into a visual riddle; thus, expressing the artist's individual pattern of thought. The viewers first comprehend the artist's interpretation of the object, then start imagining it within their own visual language. The titles of the works do not aim to convey a message to the audience; but strive to open up new ways of interpretation. To discover the rest and think about further possibilities is upon the viewer. At this point we are faced with a matter of dematerialization. In Gökçebağ's works, we experience the impact of a mind map where you are able to place yourself wherever you like, but in fact the map doesn't exist. The installation entitled 'Firmament' refers directly to this description: the geometric forms created by the stretching of white ropes on the

inner surface of a black umbrella. The intellectual scale of Gökçebağ's installations empowers the work in the space. The source of this power comes from humour and poetry. In the 60's Duchamp predicted that the consumption of an enormous galaxy of objects would govern the world, and this consumption would provide ready-made objects for the artists and that the struggle between the objects and the artists would be inevitable. With his humorous approach Gökçebağ refers to the ironic side of this struggle mostly with his 'Cutemporary Art' series.

Humour is never an obstacle to the poetic language in Şakir Gökçebağ's works. Wittgenstein argues that philosophy must be formed like poetry. If we apply this idea to the philosophy of art, we can understand the necessity of the presence of poetry within artworks. In this context poetry can be defined as the possibility of knowledge creation without the necessity of scientific fact. In the same way, Gökçebağ transforms his knowledge of materials to create something new. Also, "Pop Art #2" from the exhibition is a reminder of poetic construct due to the use of coal and popcorn, contrast of the materials' texture, color, meaning and size and its name. Similar to a poem and its reader, these properties highlight the work's relation to its audience and remind us of Lawrence Weiner's "statement of intent":

1. The artist may construct the piece.

2. The piece may be fabricated.

3. The piece need not be built.

Each being equal and consistent with the intent of the artist, the decision as to condition rests with the receiver upon the occasion of receivership.

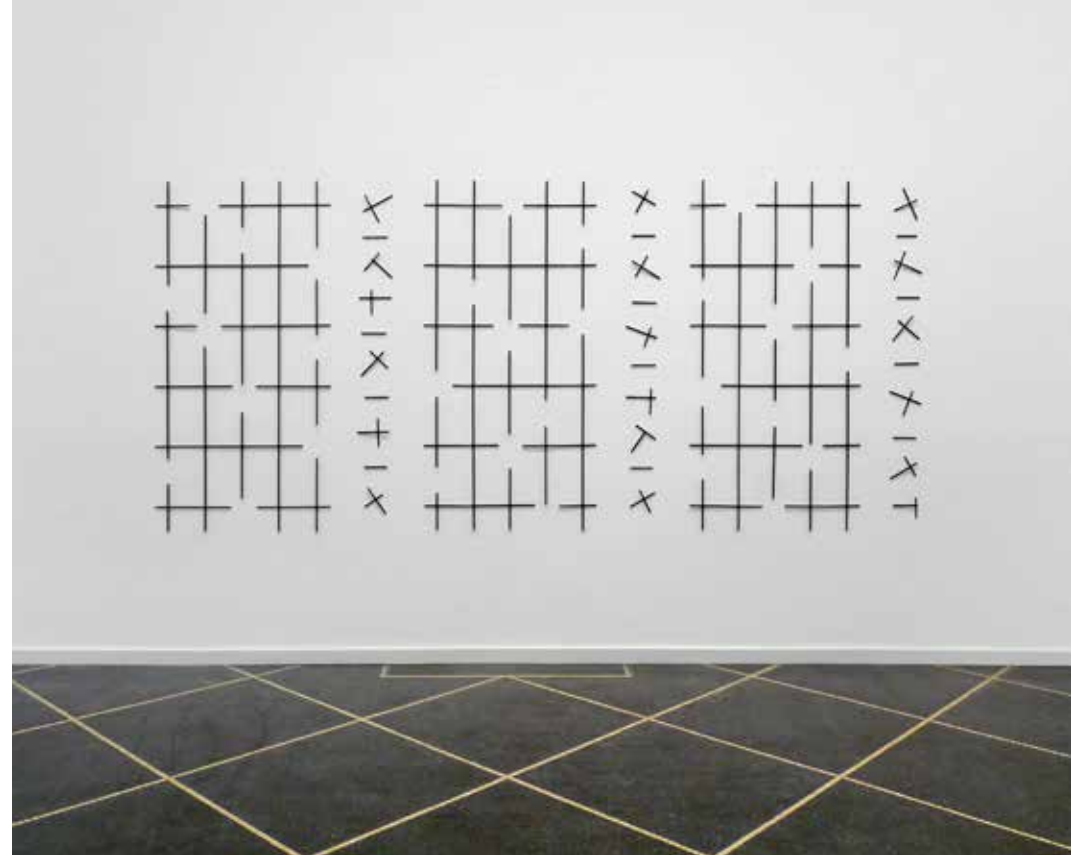
...When we assume a work centered perspective, it's evident that Gökçebağ's works target the emotions and thoughts of their audience. The artist's practice is nourished with the notion of variations. Aside from humour and poetry, Gökçebağ's works, which synthesize aspects of a variety of art movements also use play, abstraction and simplification. These pieces bring together opposite ends on the same plane; for example, by attributing a psychological dimension to objects detached from their functions he recalls Surrealism and by making systematic compositions with forms he recalls Minimalism. These are multifaceted works that open up to both formalist and anti-formalist readings. They bring together properties of Minimalism, Fluxus, Ready-made, Bauhaus and Arte Povera with the ornament, calligraphy, humour of Eastern culture.

If we put categories aside; although research, reconstruction, interpretation do not seem like aesthetic revolutions, to point out extraordinary -to some imaginary- states that objects can assume illustrates that daily happenings in a person's life can enrich their philosophical/inner

world, -besides Gökçebağ's aesthetic concepts mostly influence our inner world. It seems that we expand our sphere of creativity when we detach things from their usual states. What can be seen in 'Think Tank' exhibition is that the transitivity, which objects acquire with artistic manipulation, prompts people to question their lives and to think on their own. Because the universe needs a lot of thoughts that are not necessary. As Şakir Gökçebağ says, "One can philosophize with simple things"...

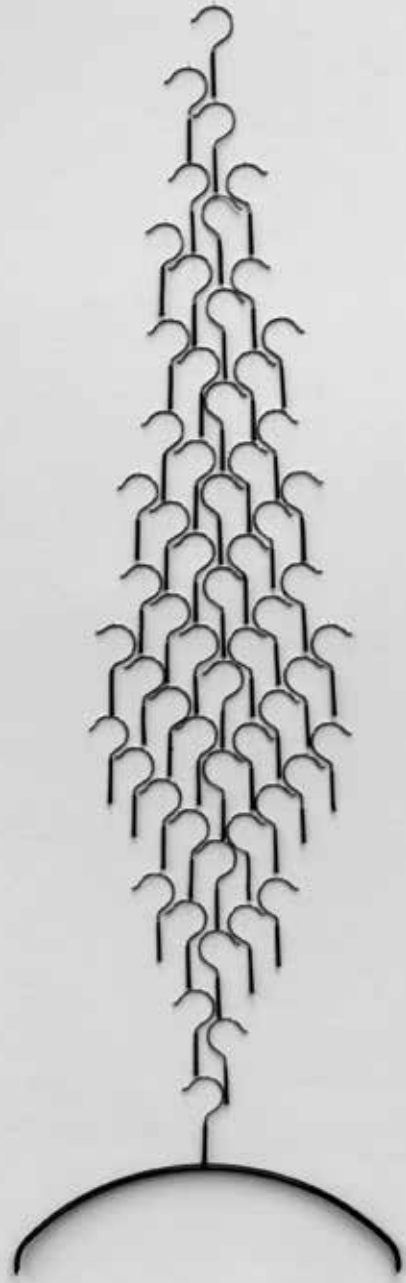
'GÖKKUBBELER' (DETAY), 2013, YERLEŞTİRME, ŞEMSIYE VE İP, DEĞİŞKEN ÖLÇÜLER
'FIRMAMENT' (DETAIL), 2013, INSTALLATION, UMBRELLA AND CORD, VARIABLE DIMENSIONS

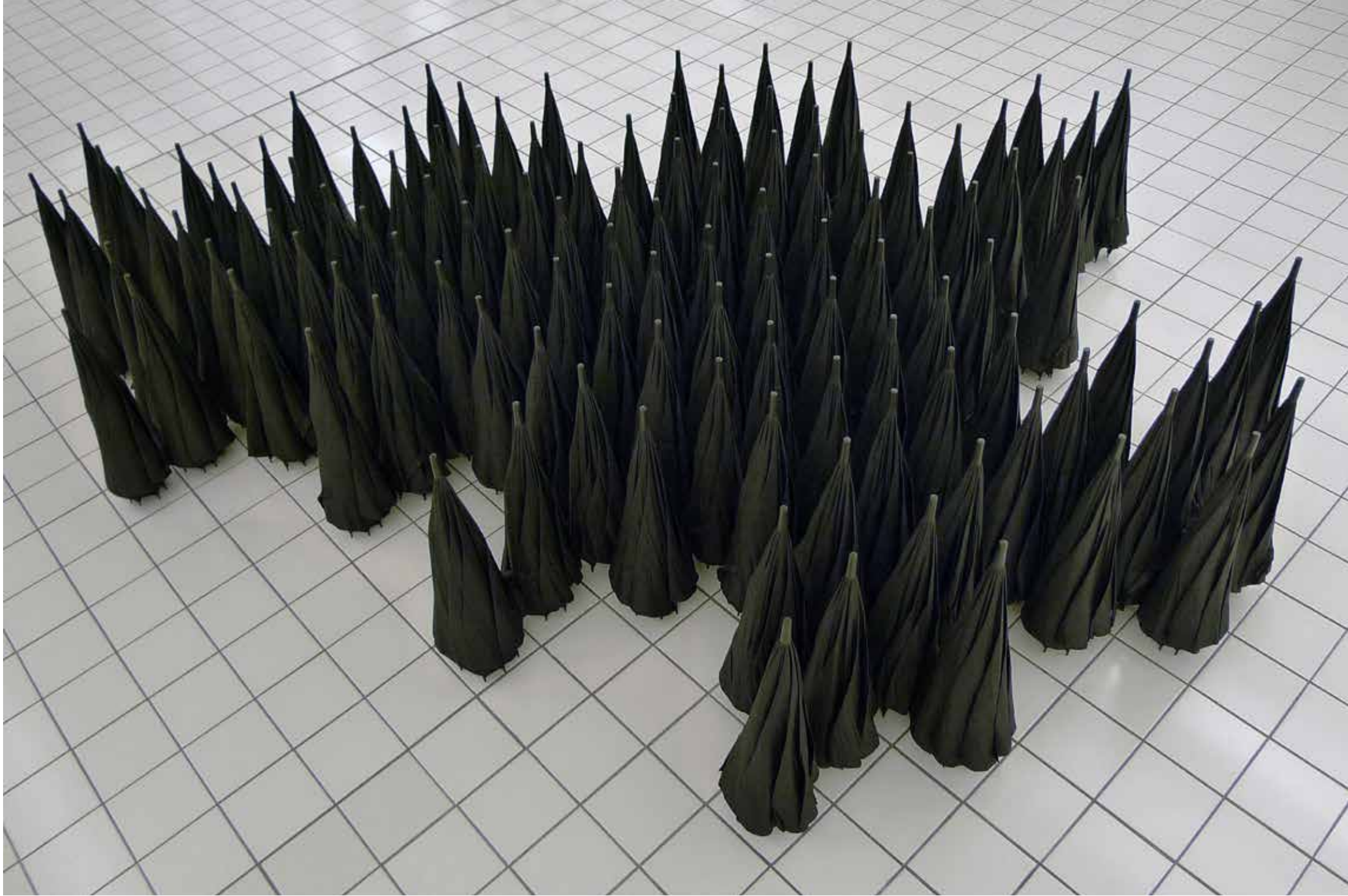
"THINK TANK"; 2014, YERLEŞTİRME, BAHÇE DEMİRİ, 145X310 CM
"THINK TANK"; 2014, INSTALLATION, TRELIS, 145X310 CM

*PARABOL; 2014, YERLEŞTİRME, ŞEMSİYE, Ø:150 CM
*PARABOL; 2014, INSTALLATION, UMBRELLA, Ø:150 CM

'HAYAT AĞACI', 2014, YERLEŞTİRME, ASKI, 145X46X2 CM
'TREE OF LIFE, 2014, INSTALLATION, CLOTHES HANGERS, 145X46X2 CM

'BLACK FOREST', 2014, YERLEŞTİRME, ŞEMSİYE, DEĐIŐKEN ŐLCŐLER
'BLACK FOREST', 2014, INSTALLATION, UMBRELLA, VARIABLE DIMENSIONS

'ÇEŞME'; 2012, YERLEŞTİRME, HORTUM, 150X120X60 CM
'QUELLE'; 2012, INSTALLATION, GARDEN HOSE, 150X120X60 CM

'KL1B', 2014, C-PRINT
'KL1B', 2014, C-PRINT

'KL2A', 2014, C-PRINT
'KL2A', 2014, C-PRINT

'HORIZON 2'; 2014, YERLEŞTİRME, KOVA VE SU, 25X220X210 CM
'HORIZON 2'; 2014, INSTALLATION, PLASTIC BUCKET AND WATER, 25X220X210 CM

Biyografi / Biography

Şakir Gökçebağ

Şakir Gökçebağ, 1965 yılında Denizli'de doğdu. Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nden (1987) mezun olduktan sonra 2001 yılına kadar aynı okulda öğretim üyesi olarak çalıştı. Türkiye'nin yanı sıra aralarında Arp Museum - Remagen, CentrePasqu Art - İsviçre, Martin Gropius Bau - Berlin ve Sotheby's - Londra'nın da olduğu Avrupa'nın pek çok sanat merkezinde sergiler açtı. George Maciunas - Wiesbaden, Markus Lupertz - Düsseldorf, Stiftung Kunstfonds - Bonn ödülleri ile Alman ve Avusturya hükümetlerinin çeşitli burslarını da alan sanatçı yaşamını ve çalışmalarını Hamburg'da sürdürmektedir.

Şakir Gökçebağ was born in 1965 in Denizli. After his graduation from Marmara University Faculty of Fine Arts (1987), he pursued his career as an academic at the same university until 2001. Besides his exhibitions in Turkey, Gökçebağ participated to numerous international shows in Arp Museum - Remagen, CentrePasqu Art - Switzerland, Martin Gropius Bau - Berlin and Sotheby's - London. The artist, granted by German and Austrian governments for several times has also been honored with George Maciunas - Wiesbaden, Markus Lupertz - Düsseldorf, Stiftung Kunstfonds - Bonn awards. The artist lives and works in Hamburg.

Yayınlayan

Published by

GALERIST

Meşrutiyet Caddesi, 67/1

Tepebaşı/İstanbul

www.galerist.com.tr

Sergi Ekibi

Exhibition Team

**Cihan Yıldız, Doris Benhalegua Karako
Eda Berkmen, Ekin Kohen, Gizem Karakaş
Mustafa Ölçer, Müge Çubukçu, Pınar Bartık**

Baskı

Printed by

Ofset Yapımevi

Şair Sokak 4,

34410 Kağıthane İstanbul

T. (212) 295 86 01

F. (212) 295 64 55

©2015

500 kopya / copies

Bu katalog Şakir Gökçebağ'ın
20.01.2015-14.02.2015 tarihleri arasında
Galerist Tepebaşı'nda gerçekleşen
'Think Tank' isimli sergisi nedeniyle
yayınlanmıştır. Tüm yayın hakları saklıdır.

*This catalogue has been published on
the occasion of Şakir Gökçebağ's exhibition
'Think Tank' at Galerist Tepebaşı between
20.01.2015-14.02.2015. All rights reserved.*

GALERIST